

BOJAK JAKUB (1896-1940)

Urodził się 13 lipca 1896 roku w Michałowie w licznej, małorolnej rodzinie chłopskiej. Syn Józefa i Antoniny z domu Nawrocka. Ojciec był w Michałowie sołtysem na przełomie XIX i XX wieku. Ukończył 4 klasy szkoły elementarnej w Michałowie. W okresie I wojny światowej odbywał służbę w armii niemieckiej (jak również dwaj inni bracia), podczas której został ranny. Brał udział w powstaniu wielkopolskim. Po zakończeniu powstania służył w odrodzonym Wojsku Polskim. Powrócił ze służby wojskowej do Michałowa 9 lipca 1921 roku. W 1922 roku wstąpił do policji państwowej. Odbył w 1934 roku kurs komendantów posterunków policji. Pracował w Poznaniu, w dalszych latach pełnił służbę jako komendant Posterunku w Kopanicy, Sowiej Górze, a do września 1939 roku w Borui Kościelnej w stopniu przodownika policji. Został zamordowany przez NKWD pomiędzy 17 a 21 kwietnia 1940 roku. Znajduje się na liście więźniów obozu w Ostaszku.

Był żonaty, miał jedną córkę.

R. Kołodziejczak, *Godurowskie i drogoszewskie parantele*, Gostyń-Piaski 2019, s. 268, 273, 285, 316-316; ОБД «Мемориал» — обобщённый электронный [банк данных](#), *Убиты в Калининне, захоронены в Медном*, Москва 2019, t. 1, s. 188; *Miednoje – Księga Cmentarna Polskiego Cmentarza Wojennego*, Warszawa 2005, t. I, A-L, s. 57; G. Skorupski, *Spotkania z przeszłością*, Gostyń 2015, s. 236.